

CARRETERA OBERTA

Carretera oberta, d'Albert Padrol, exposició fotogràfica organitzada per l'IEFC, es mostra a la Sala La Buna entre el 5 i el 21 de maig de 2015.

Del viatge realitzat pel seu arxiu, l'autor selecciona i presenta un grup de fotografies per tal de fer viatjar a l'espectador a través d'uns diàlegs visuals -establerts en grups d'imatges- creadors d'analogies que apropen els aspectes culturals i geogràfics de l'extens hàbitat de l'ésser humà.

INSTITUT D'ESTUDIS **FOTOGRAFICS** DE CATALUNYA (IEFC)

A MANERA DE CV

ALBERT A KYOTO // © Valeria Garcia-Miñaur

A casa, a Andorra, es fotografiava molt. El meu pare tenia un laboratori d'aficionat on procedia a llarguíssimes sessions de revelat de les seves fotografies. Va ser doncs molt natural que, acabats els estudis a l'escola francesa, decidís intentar viure de les meves fotos.

Vaig començar com a foto fixa al cinema, però el que realment m'interessava era viatjar i fotografiar el món. I això vaig fer, i no va ser fàcil, després de passar dos anys a l'efímera escola de fotografia Richter Elisava, a Barcelona.

Els anys m'han donat per fer algunes coses, com col·laborar regularment amb agències fotogràfiques: AGE Fotostock, i les desaparegudes Zardoya, Explorer i AFIP de Paris, o Picturepoint de Londres. També m'han permès publicar a revistes com Viajar, i moltes altres. O traduir al castellà llibres de fotografia, o cofundar Altaïr (la/ les llibreries, la revista, l'edició de llibres...), així com impartir durant uns anys el curs de Fotografia de Viatge a l'IEFC. Una llarga aventura que m'ha permès viure quasi com havia imaginat.

Albert Padrol.

CARRETERA OBERTA *

Cap al gran sud. Patagònia, Argentina. Foto: ALBERT PADROL

Carretera oberta és la compilació d'unes imatges extretes d'entre milers de fotografies. Un llarg procés de selecció que, en cada visionat, va patir els daltabaixos de l'humor, variant cada vegada, en una proporció important, la tria escollida. I poc a poc, imperceptiblement, van anar caient les imatges potser formalment més sòlides, reemplaçades per d'altres més espontànies, lligades a emocions i vivències.

La selecció final recorre més de quaranta anys de fotografia; les imatges més antigues en tenen quaranta tres i la més recent no arriba a l'any.

Sobre les fotos més antigues, cal tenir present que reproduïxen uns temps que en alguns dels països que s'hi mostren no hi havia televisió, ni plàstics, ni Cola-Cola! Aquell era un món infinitament menys retratat que l'actual, capaç de sorprendre el fotògraf a cop d'exotisme, de diferència; i també a qui mes tard veia les fotografies.

Moltes coses han canviat radicalment i ara els novicis dels monestirs perduts al cor del bosc, a Laos, es connecten regularment a Internet i saben quasi tot sobre nosaltres; i el que no, s'ho imaginem, com nosaltres fem amb ells.

Les imatges més recents són, naturalment, una altre tema pel fet de registrar motius i atmosferes absolutament contemporànies. Propostes fotogràfiques d'un món ultra comunicat i globalitzat, però no per això menys estimulant visualment.

Carretera oberta proposa el viatge com a fil conductor d'un recorregut personal i professional a través d'imatges que s'organitzen segons situacions, ambients o temes per formar un diari gràfic, no cronològic, de molts anys de fotografia.

En aquest itinerari pel meu arxiu he estat acompanyat en tot moment pels amics de l'IEFC, que generosament em van proposar fer aquesta exposició. Tot el meu agraïment per a ells, doncs, que l'han fet possible.

* Dec el títol a *Tales of the Open Road* de Ruskin Bond, que tracta precisament d'això, de la sensació engrescadora de recórrer camins i ciutats.

Albert Padrol.

Govern d'Andorra

Institut
d'Estudis
Fotogràfics
de Catalunya